

להלן נאומו של ח"כ אורי אבנרי בוויכוח שנערך על משרד-הבריאות.

כבוד היושבת-ראש, כנסת נכבדה, לפני שנתיים קבע שר-הבריאות, בדיון על משרדו, כי סיעת-היחיד שלנו נשארה כחילל בודד במערכה למען ביטוח בריאות ממלכתי אמיתי לאלתר, אחרי שכל שאר החיילים ערקו משהדקרה, בתירוץ זה או אחר. היום מתייצב החייל הבודד שוב.

כולם מעוניינים במצב הקיים

קיינו כי במשך הזמן יצטרפו אלינו, בבית זה, לוחמים נוספים. הנה קמה בכנסת סיעה חדשה, המרכז התופשי — אילם

חולים מפני שחסר בול בפיקס-החבר, או מפני שהאיש אינו חבר בקופת-החולים.

פדרציה מפלגתית מחלקת את השלל

כבוד היושבת-ראש, עד מתי תימשך השערורייה הזאת? עד מתי נסבול במדינתנו מצב המתאים לי ועדיקהילה, לפדרציה פיאודלית של מפלגות וגבאים?

האם יעלה על דעת איש, בשנת 1968, שאפשר היה להחזיק במקום זה"ל שורה של צבאות מפלגתיים — צבא כללי של ההסתדרות, משמר-העם של מכבי, גודר של חיילים לארמיים, ואוצר-חיילים פרטי? האם יעלה על הדעת, בשנת 1968, להחזיק רשת-חינוך של

לא רוצים בו? אורבא, עירכו מישאל ביניהם! ואיזה 85% מבטחים, הבריאים או החולים? ילד שגולד עם מום בלב, האם הוא חבר מלא בקופת-החולים? האם הוא מבטח באמת? האם הקשישים, החולים הכרוניים וקוץ קים ביותר לטיפול, האם הם מבטחים ביטוח מלא?

שמורת-טבע אכס-טריטוריאלי

איזה ביטוח ממלכתי הוא זה?

בריאות באמצעות גופים פרטיים למעשה, מונופוליסטיים במובן הרע ביותר של המילה — ללא דמוקרטיה פנימית כלשהי, ללא ייצוג אמיתי של החולים, ללא אחריות מכתית בפני נבחרי-העם, ללא ביקורת של מבקר-המדינה, ללא מיסגרת אחידה, ללא תכנון ממלכתי של כל המשאבים לשם ניצול מירבי לטובת הציבור.

כבוד השר, ההבדל בין ביטוח כזה ובין ביטוח ממלכתי אינו ההבדל בין טוב ליותר-טוב, כפי שאמרת, אלא ההבדל בין טוב לרע, בין יום ללילה, בין התקדמות לנסיגה.

מה זה "רשות אישפון" ללא הלאמת בתי-החולים ושר לובי-החדר במיסגרת ממלכתית אחידה? עוד מנגנון בירוקרטי, על גבי המנגנונים הקיימים. אכן, פריון בירוקרטי ועקרות של ייעול — נושא מתאים לקונגרס חדש.

כבחינת: לעזאזל החיים, העיקר הבריאות של עסקני הבריאות.

ואחרי כל אלה, מעו השר, נציגה של המפלגה השמרנית המעדיפה את האינטרסים הביורוקרטיים הקיימים על הסו-ציאליזציה האמיתית של הרפואה, להתמרמר על חוסר הרפואיים בכפר ובספר. והוא מאיים על הרופאים בחוק שיהפוך את עבודת הרופא לעבודת-כפייה, לעבודת ממש.

חוסר הרופאים — היום בכפר, מחר במדינה כולה — הוא תוצאה ישירה של שיעבוד הרופאים לביורוקרטיה המפלגתית.

הקימו שירות רפואי ממלכתי כולל, הניחו לרופאים לשלוט בענייני הרפואה — וכל המחי' לות הממאירות האלה ייעלמו, כמו הקרחת וחי' פוליו.

הנוער העולמי מורד בדינוזאורים!

כבוד היושבת ראש, ברגע זה עוברת על העולם כולו המהסכה של הדור הצעיר, התקוממותו של דור חדש המוראס במפלגות, מימון ומשמאל, בהרגישו, באינטואיציה הבריאה שלו, שאין הכול ביניהם — כשם שאין הכול בסוגיה זו בין חברה-הכנסת שוטק וחברה-הכנסת מיקוניס.

שניהם מגיבים על שמורת-טבע שאין דומה לה לא כברית-המועצות ולא כבריטניה, לא כרומניה ולא כשכריה — שריד עולב שכולו זיקנה ועושה.

כנגד כל אלה גם יחד, נציג אנחנו את עקרונות הייסוד של מדינת העתיד, המדינה של דורנו: מדינה שבה הזכות לריפוי ולאישפון היא זכות-ייסוד אורחית, אשר המדינה תספק אותה ללא תנאי, לכל אדם היושב בה, כשם שהיא מספקת לו בטחון, חינוך, תעסוקה וסעד. בשביל זה — בדיוק בשביל זה — קיימת המדינה המודרנית.

מדינת-ישראל זאת עדיין אינה קיימת. אבל כמקרה או כמאחר יקים אותה דורנו, על אפס ועל חמתם של הדינוזאורים למיניהם.

לעזאזל החיים,

העיקר הבריאות

(של המפלגות)!

ההסתדרות, רשת-חינוך של גחיל, רשת-חינוך של ליע, במקום לבטל את הרשתות הדתיות-המפלגתיות שעוד שרדו לפליטה?

בריאות מפלגתית, בריאות השייכת למפלי' גות, בריאות המאפשרת לעסקנים למצוא תעי' סוקה למאות פקידים מפלגתיים — בתקופתנו זהו עיוות מחריד, עיוות שכל אדם צעיר, מודרני, מתקומם נגדו מעומק ליבו.

המישטר יודע שהציבור כולו, והדור הצעיר במיוחד, מתקומם. לכן באים הטכטיסטים החדשים, המתימרים לשנות את המצב, אך שכל מגמתם היא להוסיף חטא על פשע.

למשל: "ביטוח ממלכתי", כביכול, על-ידי קופות-חולים הקיימות.

מה זאת אומרת? פירוש הרבר פשוטו כמשמעו: להשתמש בי מנגנון של המדינה כדי לדחוף את האזרחים, שעדיין נשארו בחוץ, לזרועות מנגנוני-הכפייה של המפלגות. להעשיר את המפלגות בכספי המדינה, לחלק את השלל הממלכתי בין המפי' לגות. להשתמש בכספי המיסים כדי לנפח עוד יותר דינוזאורים בירוקרטיים אלה, החומסים את החולים והרופאים גם יחד. להטיל מרות הביורוקרטיה המפלגתית על הכוחות המקצועיים.

אתם אומרים: 85% מבטחים מרצון. איזה רצון הוא זה? האם מישהו שאל אותם אם הם רוצים בביטוח ממלכתי או

היא, כמו כל שאר המפלגות של המישטר, יש לה קופת חולים משלה, הממלאה תפקיד מרכזי באיספריה הכלכלית הקטנה הפרטית שלה.

ואילו רפי', שעוד דגלה — לפחות להלכה — בהלאמת הבריאות, נעלמה מנוף הכנסת, וחזרה למפלגת קופת חולים.

חברה-כנסת סרליו, בשם גחיל דיבר היום בלהט על הצורך בביטוח-בריאות ממלכתי. אך במשפט האחרון חמק משהדקרה באופן אלגנטי, והציע להעביר את הכל לידי ההסתדרות הציונית — הגוף המעובש והבלתי-ממלכתי בהא הידיעה.

ואילו הל"ע שולחים מבט אמין קדימה — בעודם הולכים בצעדים נמרצים אחורה.

ובכן, נשארו בודדים במערכה — אולם זה לא מפחיד אותנו. אנו יודעים כי בנקודה זו, כמו בנקודות מסוימות אחרות, אנו מבטאים השקפה שהיא נחלת רוב רובו של הציבור, שהיא תביעה של ההגיון הפשוט.

היום נשמיע תביעה זו מחדש, במלים חדי-משמעות:

שרות-בריאות אחיד וכולל של המדינה, למען כל אזרחי המדינה, הלאמת כל קופות-החולים, טיהור האורגאניזם של הבריאות הציבורית מכל שריד של זיהום מפלגתי.

על עקרון זה אין פשרה. כל פשרה בנושא זה היא כניעה. כל דריכה במקום היא נסיגה. כל ויתור לקבוי צות-הלחץ המפלגתיות הוא התעללות בבריאות הציבור.

ד"ר אלמוני ופרופסור שלמוני

כבוד היושבת-ראש, לפני ימים אחדים התקיים בארץ קונגרס לענייני פריון ועקרות.

אחד הפרופסורים החשובים בארץ קיבל על עצמו להציג בפני האורחים הנכבדים את הרופאים הישראלים שהופיעו בפניהם בהעידה.

ד"ר שלמוני, הוא אמר, הוא רופא בבית-חולים ממשלתי; ד"ר אלמוני שייך לבית-חולים של קופת-החולים; פרופ' שלימוני הוא מנהל מחלקה בבית-חולים עירוני; ד"ר חלמוני הוא בעל בית-חולים פרטי; ד"ר מיימוני עובד בבית-חולים שהוא למעשה שליש עירוני, שליש ממשלתי ושליש — השליש הקובע, כמובן — של קופת-החולים; וד"ר זלמוני עובד בבית-חולים שהוא גם ציבורי וגם לא-ציבורי, כמו הדסה או ביקור חולים אם משגב לרץ או מלביץ.

שבע מערכות אישפון! כל אחת עם ביורוי קרטיה משלה, מנגנון משלה, תקורה משלה!

האורחים לא הבינו. ואיך יכלו להבין? הפרופסור שלנו לא הצליח להסביר להם מה מקורה של שיטה מוזרה זו, מה תכליתה, למה היא טובה. מה גם שהוא התבייש קצת. הוא לא סיפר להם, למשל, מדוע חולי הסחורים של קופת חולים, באיזור מסויים, מובאים לאישפון ולניתוח דווקא בבית-החולים הממשלתי שבאותו איזור. ומדוע? כי קופת חולים משלמת לממשלה עבור האישפון פחות מכפי שהיא שפוז עולה לה בבית-חולים שלה. לכן שומרים הרופאים את המקום אצלם לניתוחים מעניינים, ואת ניתוחי-השיגרה הם מעבירים לממשלה, בטכטיס של קביעת תור ארוך-ארך לאישפון אצלם.

הפרופסור לא סיפר לאזרחיו גם על החולים המועקרים כמצב מופכן מבית-חולים לבית

• בדיון הציע ח"כ יהודה שערי (ליע) לבצע ביטוח ממי' לכתי' — שלב אחרי שלב' — וכשלב ראשון לבצע ביטוח אישפון — באמצעות קופות-החולים הקיימות.

למען מה הם מפגינים?

אורי אבנרי: ונגד המפלגה הקמוניסטית! שמואל מיקוניס: הם דוגלים ברפורמה חברתית סוציאליסטית, במקום הרפורמה החברתית הבלתי-ברורה שבה דוגל חברה-הכנסת אבנרי, שהיא לא פאשיסטית ולא קומוניסטית, אלא משהו דומה לפשיסטית. אורי אבנרי: הם מפגינים בדגל האדום נגד המפלגה הקמוניסטית. שמואל מיקוניס: הם יודעים בעד מה הם מפגינים, ואתה מייחס להם דברים שלא היו ולא נבראו.

מייד אחרי שסיים ח"כ אבנרי נאום זה, הגיע תורו ח"כ שמואל מיקוניס. הוא פתח את נאומו כלהלן: שמואל מיקוניס: אני מרשה לעצמי, באופן בלתי-צפוי, לומר כמה מלים להברה-הכנסת אבנרי, אני אומר זאת בכל הכנות, ובכל היידע, שחברה-הכנסת אבנרי אינו מבין בתנועות-הנוער באירופה ולא-כלום. אין שמץ של אמת במה שהוא מייחס לסטודנטים ולנוער בצרפת ובגרמניה או בכל ארץ אחרת, שמקיימים את ההפך: נות שלהם בדגלים אדומים, ופירוש הדבר...